

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. J. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“
GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. gegužės 2 d. Nr. 242-183
Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. J. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė Transporto priemonių draudimo sutartį, (*duomenys neskelbtini*), (toliau – Draudimo sutartis), kurios pagrindu pagal Transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 021 (galioja nuo 2017 m. kovo 1 d.) (toliau – Taisyklės) nuostatas buvo apdraustas pareiškėjo automobilis „ŠKODA SUPERB“. Sutartyje šalys susitarė dėl 160 Eur besąlyginės išskaitos. Numatytas draudimo apsaugos laikotarpis – nuo 2017 m. rugpjūčio 16 d. iki 2018 m. rugpjūčio 15 d.

Pareiškėjas draudikui pranešė apie 2017 m. lapkričio 18 d. įvykusį eismo įvykį, kurio metu buvo apgadinta jo transporto priemonė. Apie įvykį pareiškėjas informavo draudiką tiek telefonu, tiek užpildydamas prašymo išmokėti draudimo išmoką formą, kurioje nurodė, kad priekiu įvažiuodamas į teritoriją kliudė du tvoros stulpelius. Pareiškėjo pranešimo pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimo procedūrą.

Draudiko atstovo UAB „JMA CENTRAS“ teritorijoje buvo atlikta automobilio techninė apžiūra ir parengtas Transporto priemonės techninės apžiūros aktas (toliau – Apžiūros aktas), kuriame nurodytos apgadintos transporto priemonės dalys: priekinis buferis, priekinės dešinės pusės durelės, galinės dešinės pusės durelės ir dešinės pusės slenkstis.

Kadangi draudikui kilo abejonių, kodėl automobilio apgadinimai atsirado skirtingose automobilio vietose, jis paprašė pareiškėjo pateikti paaiškinimus dėl įvykio aplinkybių. 2017 m. gruodžio 1 d. pareiškėjas el. paštu pateikė draudikui paaiškinimą ir nurodė: „<...> sukau automobilio priekiu tarp dviejų tvoros stulpelių ir užkliudžiau keleivio šoną. Tada vairą susukau į priešingą pusę, kad išvengti kliūties, automobilis truputį pajudėjo į priekį, bet užstrigau. Todėl bandžiau išvažiuoti atgal taip dar kartą automobilio keleivio puse kliudydamas stulpelį, o kitoje pusėje priekiniu buferiu kitą kliūtį.“

2017 m. gruodžio 5 d. draudikas el. paštu informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą dėl įvykio metu patirtą žalą atlyginančios draudimo išmokos. Draudikas paaiškino, kad, atliekant žalos administravimo procedūras ir įvertinus pareiškėjo nurodytas faktines aplinkybes, buvo nustatyta, kad, pareiškėjui vairuojant, buvo padaryti du eismo įvykiai: pirmuoju manevru, sukant tarp dviejų stulpelių, buvo apgadintas automobilio dešinysis šonas, o iš karto po to, darant kitą manevrą (judant atgal), buvo kliudytas stulpelis ir dar kartą apgadintas dešinysis šonas. Nors minėti kontaktai įvyko vienas po kito per trumpą laiko tarpą, draudikas nurodė juos laikantis dviem atskirais eismo įvykiais, nes jie buvo sąlygoti dviejų manevrų: vienas jų atliktas sukant, kitas – bandant išvažiuoti atgal. Draudikas taip pat pažymėjo, kad, pagal Taisyklių Bendrųjų sąlygų 9.11.3 papunktį, kiekvienam draudžiamajam įvykiui yra taikoma 160 Eur besąlyginė išskaita, todėl priekinėms dešinės pusės durelėms ir dešinės pusės slenkščiui padaryti nuostoliai

sudaro 313,48 Eur, o įvertinus 160 Eur besąlyginę išskaitą, pareiškėjui bus išmokėta 153,48 Eur draudimo išmoka. Sprendime taip pat nurodyta, kad draudikas gali užregistruoti ir įvertinti galinėms dešinės pusės durelėms padarytą žalą, kuri taip pat būtų apskaičiuojama taikant 160 Eur besąlyginę išskaitą.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl pateikė jam 2017 m. gruodžio 28 d. skundą, kuriame nurodė, kad sprendimas nepripažinti abiem dešinės pusės durelėms padarytos žalos kaip atsiradusios to paties (vieno) eismo įvykio metu yra grindžiamas vien tik jo svarstymais, nes kitų sprendimą pagrindžiančių duomenų nebuvo pateikta. Taip pat pareiškėjas teigė, kad galimai neteisingą situacijos vertinimą ir klaidingą draudiko eksperto išvadą lėmė pareiškėjui pateiktas prašymas nurodyti eismo įvykio aplinkybes. Pareiškėjo teigimu, draudikui pateiktuose paaiškinimuose jis galbūt neteisingai nurodė įvykio aplinkybes, nes buvo įsitikinęs, kad įvykio metu buvo apgadintas ir priekinis buferis. Be to, nurodė kreipėsis dėl konsultacijų į du autoservisus, kurie patikino, kad priekinių ir galinių dešinės pusės durelių apgadinimai greičiausiai buvo padaryti vieno manevro (vieno eismo įvykio) metu. Skunde išdėstytų motyvų pagrindu pareiškėjas prašė perskaičiuoti žalą ir išmokėti draudimo išmoką, priekinių ir galinių dešinės pusės durelių apgadinimus laikant padarytais vieno eismo įvykio metu.

2018 m. sausio 4 d., atsakydamas į pareiškėjo skundą, draudikas iš esmės pakartojė 2017 m. gruodžio 5 d. sprendime nurodytas aplinkybes, papildomai informuodamas apie tai, kad apskaičiavo galinėms dešinės pusės durelėms padarytus nuostolius, kurie sudaro 119,83 Eur, tačiau neviršija 160 Eur besąlyginės išskaitos. Draudiko nuomone, keisti priimtą sprendimą nebuvo jokio pagrindo.

Nesutikdamas su draudiko pozicija nekeisti priimto sprendimo, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką prašydamas išnagrinėti vartojimo ginčą. Pareiškėjo kreipimesi nurodoma, kad draudiko darbuotojo paprašytas patikslinti įvykio aplinkybes išsigando, kad negaus draudimo išmokos, todėl klaidingai pradėjo svarstyti, kad vienos iš durelių galėjo būti kliudytos įvykio metu judant atgal. Pareiškėjas teigia tik po to, kai draudikui jau buvo pateikti paaiškinimai dėl eismo įvykio, pamatęs, kad stulpelis labai platus ir greičiausiai kliudytas vienu judesiu.

Draudikui priėmus sprendimą pareiškėjo nurodytus apgadinimus vertinti kaip padarytus skirtingų eismo įvykių metu, pareiškėjui kilo abejonių dėl priimto sprendimo pagrįstumo, nes, kaip nurodyta kreipimesi, sprendimas yra priimtas remiantis vien tik pareiškėjo svarstymais, kuriuos reikalavo pateikti ekspertas, be to, sprendimas nėra įtvirtintas jokiam oficialiame dokumente, draudikas nėra pateikęs jokios eksperto išvados. Pareiškėjas nurodė neturintis specialių žinių ir įvykio metu nesupratęs nei transporto priemonės apgadinimų masto, nei kitų aplinkybių, todėl galbūt neteisingai suvokė įvykio aplinkybes ir manė, kad per minėtą eismo įvykį buvo apgadintas ir priekinis buferis. Jo nuomone, būtent draudiko prašymas pateikti paaiškinimus apie eismo įvykį lėmė galbūt neteisingą situacijos vertinimą ir klaidingą draudiko išvadą.

Pareiškėjas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad dešinės pusės galinių durelių remonto išlaidos buvo apskaičiuotos tik 2018 m. sausio 4 d., prieš draudikui pateikiant atsakymą į pareiškėjo skundą, tačiau 2018 m. sausio 4 d. atsakyme nėra informacijos, kad buvo atliktas tyrimas, taigi, draudikas savo veiksmais pažeidė Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2, 3 ir 7 dalies nuostatas. Be to, pareiškėjo nuomone, realiai apžiūrėjus stulpelį (įvertinus jo plotį) ir įvertinus automobilio apgadinimus, darytina išvada, kad įbrėžimai ant abiejų durelių yra panašiam aukštyje, tolygūs ir padaryti vieno eismo įvykio metu, tačiau draudikas neatliko jokio tyrimo ir nepagrįstai sumažino draudimo išmoką.

Remdamasis kreipimesi nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui perskaičiuoti draudimo išmoką, nuostolius vertinant kaip atsiradusius vieno, o ne dviejų skirtingų eismo įvykių metu.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas dėl pareiškėjo kreipimesi nurodytų reikalavimų pagrįstumo: draudikas informavo, kad pakartotinai įvertino visą turimą informaciją ir mano, kad žalos byla buvo tinkamai administruojama, o priimtas sprendimas pagrįstas šalių sudarytos Draudimo sutarties nuostatomis. Draudikas atsiliepime paaiškino, kad abejonių sukėlė

„įtarimai dėl automobilio apgadinimų lokalizacijos skirtingose automobilio vietose“, todėl pareiškėjo buvo paprašyta pateikti paaiškinimus dėl įvykio aplinkybių. Vairuotojas (pareiškėjas) paaiškino, kad „<...> sukdamas tarp dviejų stulpelių užkliudė keleivio šoną, tuomet bandydamas išvažiuoti dar kartą kliudė tą patį stulpelį, o kitoje pusėje priekiniu bamperiu kliudė kitą kliūtį.“

Draudikas nurodė nustatęs, kad automobilis, prieš jį apdraudžiant, jau turėjo analogiškus priekinio buferio apgadinimus, todėl juos vertino kaip nesusijusius su įvykiu. Kadangi pareiškėjas, siekdamas gauti draudimo išmoką už priekinio buferio apgadinimus, elgėsi nesąžiningai, draudikas teigia galėjęs vadovautis Taisyklių 8.1.17 papunkčiu¹ ir įvykį laikyti nedraudžiamuoju bei atsisakyti atlyginti visus šio įvykio nuostolius, tačiau taip nesielgė ir įvertino galimus įvykio padarinius, atsisakydamas atlyginti tik priekinio buferio apgadinimų nuostolius, kaip padarytus ne šio įvykio metu. Draudikas taip pat atkreipė dėmesį, kad pareiškėjas pripažino, kad priekinio buferio apgadinimai nėra susiję su įvykiu, ir dėl to neprieštaravo, nors pokalbio su draudiko darbuotoja metu nurodė šiuos apgadinimus kaip įvykio padarinius.

Atsiliepiame draudikas paaiškino nustatęs, kad yra apgadintos automobilio galinės dešinės pusės durelės, tačiau jos buvo apgadintos ne pirmą kartą užkliudžius stulpelį, o neatsargiai manevruojant kita kryptimi (važiuojant atbulai). Anot draudiko, šią aplinkybę patvirtino pats pareiškėjas, be to, tai matyti iš automobilio apgadinimų krypties ir pobūdžio, todėl pareiškėjui buvo paaiškinta, kad manevravimas atbulai ir pakartotinis stulpelio (net ir to paties) kliudymas kvalifikuotini kaip atskiras eismo įvykis. Po pirmojo kontakto (įvykio) automobilis buvo sustojęs, todėl, draudiko nuomone, vairuotojas (pareiškėjas) turėjo objektyvią ir techninę galimybę išvažiuoti nekliudydamas to paties stulpelio. Draudikas atkreipė dėmesį, kad apgadinimai yra ne ant tų pačių (priekinių) dešinės pusės durų ir slenksčio (tokiu atveju būtų galima teigti, kad apgadinimai atsirado atitraukiant automobilį), tačiau ant kitų durų, o tai leidžia daryti išvadą, kad apgadinimai atsirado ne atitraukiant automobilį, o netaisyklingai (neatsargiai) manevruojant tarp stulpelių ir kliudant kliūtį iš naujo kita automobilio dalimi. Dėl šios priežasties draudikas mano, kad pareiškėjas sukėlė du atskirus įvykius, nes judėjo skirtinga trajektorija, nors kontaktas buvo su tuo pačiu objektu.

Atsikirdamas į pareiškėjo kreipimesi nurodytą aplinkybę, kad priimdamas sprendimą rėmėsi tik pareiškėjo paaiškinimais, draudikas nurodė, kad šie paaiškinimai sutapo su ant automobilio matomais apgadinimais, todėl atlikti papildomą tyrimą nebuvo būtinybės. Vis dėlto, pareiškėjui nesutinkant su priimtu sprendimu, draudikas pateikė eksperto išvadą, kuri, jo teigimu, patvirtina, kad automobilio durelių apgadinimai atsirado dėl dviejų eismo įvykių: specialių žinių turintis darbuotojas nustatė skirtingus apgadinimus, „susiformavusius skirtingomis kryptimis“.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į pareiškėjo ir draudiko nurodytas aplinkybes bei pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo pareiškėjo transporto priemonei padarytus apgadinimus laikyti atsiradusius ne vieno, o dviejų eismo įvykių metu, taigi, apskaičiuoti ne vieną, o dvi atskiras draudimo išmokas, atlyginančias per kiekvieną iš įvykių padarytus nuostolius.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir

¹ Taisyklių bendrosios dalies 8.1.17 papunktyje nustatyta, kad įvykis laikomas nedraudžiamuoju, „<...> jei draudėjas, apdraustasis arba su draudėju ir (ar) apdraustuoju susijęs asmuo, siekdamas gauti išmoką ar ją padidinti, suklastojo arba pateikė klaidingus duomenis apie įvykį ir (ar) jo padarinius.“

atsikirtimų pagrindu, atkreiptinas dėmesys, į tai, kad pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką draudimo sutartį, kurios pagrindu buvo apdraustas pareiškėjo automobilis. Pažymėtina, kad draudikas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos Aukščiausiasis teismas savo praktikoje yra konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką. Draudimo apsauga numatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo taisyklėse įtvirtinami atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie nelaikytini. Taigi draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu (Civilinio kodekso 6.987 straipsnis) (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009*). Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013*).

Kaip minėta, nagrinėjamas ginčas kilo pareiškėjui ir draudikui nesutariant, ar 2017 m. lapkričio 18 d. automobiliui padaryti apgadinimai laikytini padarytais vieno, ar kelių draudžiamųjų įvykių (eismo įvykių) metu. Taisyklių Bendrųjų sąlygų 1.11 papunktyje įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Pagal Taisyklių Bendrųjų sąlygų 7.1 papunktį, draudžiamas įvykis yra apdraustos transporto priemonės sunaikinimas ar sugadinimas dėl bet kokių staiga ir netikėtai įvykusių atsitikimų arba transporto priemonės vagystė, pasireiškianti kaip transporto priemonės ar atskirų jos dalių pagrobimas arba užvaldymas plėšimo būdu, išskyrus įvykius, šiose Taisyklėse įvardytus kaip nedraudžiamuosius. Taisyklių Bendrųjų sąlygų 1.23 papunktyje nustatyta, kad autoavarija – eismo įvykis, kurio metu, dalyvaujant bent vienai judančiai transporto priemonei, buvo sugadinta draudžiama transporto priemonė ir (ar) žuvo ar buvo sužeisti žmonės.

Nagrinėjamu atveju nėra ginčo dėl to, ar eismo įvykis laikytinas draudžiamuoju pagal Taisyklių nuostatas. Kita vertus, draudikas nesutinka su pareiškėjo pozicija, kad automobilio apgadinimai buvo padaryti per vieną eismo įvykį, ir išskiria juos kaip dviejų atskirų eismo įvykių (dviejų draudžiamųjų įvykių) padarinius. Remdamasis Taisyklių Bendrųjų sąlygų 9.11.3 papunkčiu, kuriame įtvirtinta, kad „<...> jei draudimo sutartyje yra nustatyta besąlyginė išskaita ir (ar) procentinė išskaita, apskaičiuota suma yra mažinama šios išskaitos suma“, draudikas mokėtinas draudimo išmokas apskaičiavo taip: atskirai įvertino abiejų kontaktų metu padarytus nuostolius ir juos atlyginančias draudimo išmokas, prieš tai pritaikęs Draudimo sutartyje nustatyto dydžio (160 Eur) besąlygines išskaitas. Draudiko teigimu, nuostolių dydis už pirmojo kontakto metu padarytus priekinių dešinės pusės durelių ir slenksčio apgadinimus sudaro 313,48 Eur, todėl pritaikius 160 Eur besąlyginę išskaitą pareiškėjui buvo išmokėta 153,48 Eur draudimo išmoka. Nuostoliai, patirti antrojo kontakto metu, t. y. apgadinus galines dešinės pusės dureles, sudaro 119,83 Eur, todėl, atsižvelgdamas į 160 Eur besąlyginę išskaitą, draudimo išmokos už antrojo kontakto metu padarytus apgadinimus draudikas pareiškėjui nemokėjo. Kadangi pareiškėjas prašo draudimo išmoką už priekinėms bei galinėms dešinės pusės durelėms ir dešinės pusės slenksčiui padarytus nuostolius perskaičiuoti, laikant, kad visi minėti apgadinimai buvo padaryti per vieną įvykį, toliau reikėtų įvertinti, ar draudikas pagrįstai transporto priemonės apgadinimus laikė dviejų atskirų eismo įvykių padariniais.

Pažymėtina, kad, siekdamas pagrįsti savo atsikirtimus į pareiškėjo kreipimesi nurodytas aplinkybes, draudikas pateikė 2018 m. kovo 2 d. Ekspertinę pažymą (toliau – Ekspertinė

pažyma), kuri buvo parengta siekiant ištirti pareiškėjo automobilio apgadinių aplinkybes. Ekspertinėje išvadoje nurodoma: „Automobilio apžiūros metu buvo užfiksuota, kad jo dešiniajame šone yra dvi sugadinių zonos susidedančios iš trijų vienas virš kito išsidėsčiusių gilių horizontalių įbrėžimų <...>. Tai, kad abiejų zonų sugadinimai išsidėstę vienodame aukštyje, leidžia teigti, kad buvo slystamai kontaktuota su ta pačia arba identiška vertikalia kliūtimi.“ Be to, ekspertas nurodė, kad „Priekinėse duralėse vidurinių ilgiausių įbrėžimų zonoje įbrėžimų priekyje įbrėžimai staiga keičia kryptį į priešingą (susiformavę „kabliukai“). <...> įbrėžimų pobūdis ir nedidelis ilgis nurodo, kad jie buvo padaryti automobiliui judant atgal kairiajame posūkyje, sustojus ir nežymiai pajudėjus į priekį <...>. Galinėse duralėse ir slenkstyje po jomis įbrėžimai staiga keičia kryptį į priešingą – susiformavę pailgos kilpos. Toks įbrėžimų pobūdis ir nedidelis ilgis nurodo, kad jie buvo padaryti judant dešiniame posūkyje ir įvažiuojant į kliūtį sustojus ir po to pajudėjus priešinga kryptimi <...>“ Kaip teigiama Ekspertinėje pažymoje, nustatytas apgadinių padarymo mechanizmas suponuoja išvadą, kad automobilio priekinės ir galinės dešinės pusės duralės buvo apgadintos skirtingu metu, judant skirtingomis trajektorijomis: įvažiuojant, sustojant ir nuvažiuojant nuo vertikalios kliūties, tikėtina – to paties ar identiško stulpelio. Draudiko teigimu, minėta Ekspertinė išvada patvirtina, kad pareiškėjo automobilio apgadinių buvo padaryti dviejų eismo įvykių metu. Vertinant ekspertinėje pažymoje nurodytas aplinkybes, atkreiptinas dėmesys į tai, kad ekspertas neginčija, kad automobilis abu kartus „slystamai kontaktavo“ su ta pačia arba identiška vertikalia kliūtimi. Be to, ekspertas nurodo, kad įbrėžimai priekinėse duralėse buvo padaryti „automobiliui judant atgal kairiajame posūkyje, sustojus ir nežymiai pajudėjus į priekį“, o galinėse duralėse – „judant dešiniajame posūkyje ir įvažiuojant į kliūtį sustojus ir po to pajudėjus priešinga kryptimi“. Eksperto nuomone, automobilis buvo apgadintas „įvažiuojant, sustojant ir nuvažiuojant nuo vertikalios kliūties“, t. y. judant skirtingomis trajektorijomis. Lietuvos banko vertinimu, eksperto nustatytos aplinkybės patvirtina, kad pareiškėjas abi automobilio duralės apgadino įvažiuodamas tarp dviejų stulpelių ir po to, kai vieną iš jų kliudė, bandydamas išmanevruoti ir išvažiuoti iš kliūties. Todėl, priešingai, nei teigia draudikas, vien aplinkybė, jog buvo du atskiri kontaktai su ta pačia kliūtimi važiuojant skirtingomis trajektorijomis, pati savaime nesuponuoja išvados, kad vienas kontaktas yra niekaip nesusijęs su kitu, t. y. kad apgadinių nėra susiję su vienu eismo įvykiu.

Atkreiptinas dėmesys į tai, 2017 m. gruodžio 1 d. el. laiške draudiko darbuotojui pareiškėjas nurodė: „Sukau automobilio priekiu tarp dviejų stulpelių ir užkliudžiau keleivio šoną.“ Toliau, aprašydamas įvykio aplinkybes, pareiškėjas paaiškino: „Tada vairą susukau į priešingą pusę, kad išvengti kliūties, automobilis truputį pajudėjo į priekį, bet užstrigau.“ Iš šios pareiškėjo paaiškinimo dalies matyti, kad po pirmojo kontakto, kai buvo užkliudytas dešinėje pusėje esantis stulpelis, pareiškėjas bandė išvengti dar vieno kontakto su ta pačia kliūtimi, todėl pajudėjo į priekį, tačiau automobilis netilpo pravažiuoti pro stulpelius. Toliau pareiškėjas nurodė: „<...> bandžiau išvažiuoti atgal taip dar kartą automobilio keleivio puse kliudydamas stulpelį <...>“ Taigi, bandydamas išvažiuoti priekiu pareiškėjas užstrigo, todėl automobilį nusprendė patraukti atbulomis ir antrą kartą kliudė kliūtį.

Iš pareiškėjo pateiktų paaiškinimų matyti, kad po pirmojo kontakto su stulpeliu siekė išvengti antrojo kontakto ir būtent dėl šios priežasties, vairą pasukęs į kitą pusę, bandė pravažiuoti tarp stulpelių, kad išvengtų pakartotinių apgadinių. Supratęs, kad nepavyks išvažiuoti tarp stulpelių priekiu ir išvengti pakartotinių apgadinių (buvo užstrigęs), pareiškėjas nuo kliūties bandė atsitraukti atbuline eiga ir vėl užkliudė stulpelį dešinės pusės priekinėmis duralėmis. Pažymėtina, kad jokių duomenų, kurie paneigtų minėtus pareiškėjo paaiškinimus, Lietuvos bankui nėra pateikta. Vertinant ginčo šalių pateiktą informaciją atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad ginčo šalių pateikti paaiškinimai nesuponuoja pagrindo prielaidai, jog pareiškėjas galėjo sąmoningai (tyčia) siekti sukelti du eismo įvykius arba sugadinti automobilį. Taip pat byloje nėra duomenų, patvirtinančių, kad iš tokios pozicijos, į kurią automobilis pateko po pirmojo kontakto su stulpeliu, pareiškėjas neabejotinai galėjo nuo kliūties atsitraukti papildomai neapgadindamas automobilio. Be to, įvertinus pareiškėjo ir draudiko pateiktus paaiškinimus, matyti, kad pareiškėjo

automobilis buvo apgadintas toje pačioje vietoje, manevruojant tarp stulpelių, manevrus skyrė trumpas laiko tarpas, todėl, šias aplinkybes vertinant kartu su kitais byloje esančiais duomenimis, darytina išvada, kad tiek dešinės pusės priekinių durelių apgaditimai, tiek dešinės pusės galinių durelių ir slenksčio apgaditimai laikytini atsiradusiais kaip vieno eismo įvykio pasekmė.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad draudikas nepagrįstai pareiškėjo nurodytus automobilio apgadinius vertino kaip patirtus dviejų eismo įvykių metu ir, remdamasis Taisyklių Bendrųjų sąlygų 9.11.3 papunkčiu, du kartus taikė 160 Eur besąlyginę išskaitą. Taigi pareiškėjo reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, vertinant nuostolius kaip patirtus vieno eismo įvykio metu, yra tenkintinas, draudikui rekomenduojant pareiškėjo nuostolius, patirtus dėl automobilio dešinės pusės priekinių ir galinių durelių bei slenksčio apgadinių, vertinti kaip atsiradusius dėl vieno eismo įvykio ir išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią už pirmojo ir antrojo kontaktų metu padarytus nuostolius, išskaičiavus Draudimo sutartyje numatytą 160 Eur besąlyginę išskaitą.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Tenkinti pareiškėjo A. J. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pareiškėjo patirtus nuostolius įvertinus kaip vieno eismo įvykio pasekmes.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius